

Συμβατικά οικονομικά δέματα της παρούσης ώρας

‘Η ρύθμισις τῶν χρεῶν τῆς Εὐρώπης πρὸς τὴν Ἀμερικήν καὶ τὸ ὄξὺ πρόβλημα τῆς στενότητος τῶν δολλαρίων

‘Η δημοσιονομική ἔνωσις τῶν ἔξι εὐρωπαϊκῶν χωρῶν καὶ ἡ ἕδρασις Κεντρικῆς Τραπέζης τῆς Εὐρώπης.—Αἱ προβολέμεναι ἀντιρρήσεις.—‘Η ἀντίδρασις τῶν χωρῶν τοῦ Σχεδίου Σουμάν.—Ποῦ διφείλεται αὐτῇ.—‘Η περίπτωσις τῆς διακοπῆς τοῦ δεσμοῦ μὲ τὸ σύστημα τῆς στερλίνας.—Αἱ ἔξαγωγαὶ τῆς Ἀμερικῆς πρὸς τὸν ὑπόλοιπον κόσμον.—‘Η διάσκεψις τῆς Βρεταννικῆς Κοινοπολιτείας κατὰ τὸν τρέχοντα μῆνα.

‘Η ἔκδεσις τοῦ κ. Ντραίπερ πρὸς τὸν κ. Τρούμαν

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, Ὁκτώβριος (τοῦ Ἀνταποκριτοῦ μας).—Κατέστη πλέον φανερόν εἰς ὅλους ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ἐμελέτησαν τὰ προβλήματα τῆς Ὀμοσπονδιακῆς Ἐνώσεως τῶν ἔξι εὐρωπαϊκῶν χωρῶν, ὅτι δὲν δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ δημιουργία τῆς Ἐνώσεως ταύτης, πρὶν ἡ γίνη μία Κεντρικὴ Τράπεζα τῆς Εὐρώπης, ἡ ὅποια θὰ ἔχῃ ὡς σκοπὸν τὴν ἐν γένει διεύθυνσιν τῆς πολιτικῆς, σχετικῶς μὲ τὸ συναλλαγματικόν τῆς Ὀμοσπονδίας καὶ τὴν προσπάθειαν διὰ τὴν ἐνοποίησιν τῶν διαφόρων συναλλαγμάτων. Πολλαὶ προτάσεις ἔγενοντο ἡδη ἐπὶ τοῦ ζωτικοῦ τούτου θέματος, ὀλλακ, κατὰ πρείρεγον τρόπον, ἡ δῆλη αὐτὴ ἐργασία εὑρίσκεται ἐν καθυστερήσει.

Αἱ ἀντιρρήσεις διὰ τὴν δημιουργίαν μιᾶς τοιαύτης Ὀμοσπονδιακῆς Κεντρικῆς Τραπέζης προήρχοντο ἐκ μέρους ἐκείνων οἱ ὅποιοι ἐδίσταζον νὰ προβούν εἰς μίαν ἀνάλογον διαίρεσιν τῆς Εὐρώπης. ‘Η πρότασις αὐτὴ ἐφαίνετο ὡς ὁ τάφος τῆς πλήρους Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως.

Σήμερον προεβλήθησαν ἀντιρρήσεις ἀλλού εἴδους, προερχόμεναι ἀπὸ αὐτὰς ταύτας τὰς χώρας τοῦ Σχεδίου Σουμάν μᾶλλον, παρὰ ἐκ μέρους τῆς Μεγάλης Βρεταννίας. Αἱ ἀντιρρήσεις αὐτὰς ἔχουν βάσιν τὴν ἀμφιβολίαν περὶ τοῦ ἔαν μία τοιαύτη δημιουργία ἐνὸς καὶ μόνου συναλλαγμάτως, ὑπὸ κεντρικῆς διεύθυνσιν, θάση συνέβαλλεν εἰς τὴν οἰκονομικὴν εὐημερίαν τῶν ἔξι χωρῶν. ‘Η εὐημερία ἡ ὅποια θὰ ἐπετυγχάνετο κατ’ αὐτὸν τὸν τρόπον, λέγουν οἱ διατυπούντες τὰς ἀντιρρήσεις, θά δητο πολὺ μικροτέρα ἀπὸ τὴν ἀρχικῶς ὑπολογισθεῖσαν.

‘Η μεταβολὴ αὐτῆς, ἡ μᾶλλον ὁ δισταγμὸς αὐτὸς δὲν διφείλεται εἰς μείωσιν τῶν μεγάλων ἀπλίδων τῶν χωρῶν τοῦ σχεδίου Σουμάν, τὰς ὅποιας αὗται ἐστήριξαν εἰς τὴν ἴκανοτάτη τῶν τῆς παραγωγῆς τῶν προϊόντων τῶν ἐπὶ λογικῶν καὶ ἐκ τῶν προτέρων τεθειμένων βάσεων, ὅταν θὰ ἔχῃ πλέον τεθῆ ἐν ἐφαρμογῇ τὸ σχέδιον τῶν ἐνώσεων ἀνθρακο-χάλυβος καὶ θὰ ἔχῃ δημιουργηθῆ μία ἐνιαία ἀγορά. ‘Ο δισταγμὸς αὐτὸς διφείλεται εἰς τὴν ἀντίληψιν, ὅτι καὶ ἀν ἀκόμη αἱ χωραὶ τοῦ σχεδίου Σουμάν δύνανται νὰ παράγουν τὰ προϊόντα τῶν ἐν ἀνταγωνισμῷ μὲ τὸν ὑπόλοιπον κόσμον, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὑφισταμένης σήμερον διαρθρώσεως τοῦ παγκοσμίου ἐμπορίου καὶ τῆς μετατρεψιμότητος τοῦ συναλλαγμάτος, σύνδεσια βεβαιότης ὑφισταται περὶ τοῦ ἔαν ἡ ἐν λόγῳ διάρθρωσις θέλει διατηρηθῆ ἐν τῇ πραγματικότητι.

‘Υπάρχει φόβος, μήπως τὸ συναλλαγματικόν χωρῶν αἱ ὅποιαι ἐπιθυμοῦν νὰ ἐξάγουν περισσότερα ἀπὸ ὅσα εἰσάγουν, «σκληρυνθῆ» πολὺ. ‘Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ δημιουργηθῇ καὶ εἰς τὴν Εὐρώπην ἡ περίεργος δυσχέρεια καὶ ὡς σήμερον μὲ τὸ ἀμερικανικὸν συναλλαγματικόν. ‘Η δυσχέρεια αὐτὴ ἔχει διγῆγησει εἰς τὸ ἀποτέλεσμα, ὅτι ἡ Ἀμερικὴ γνωρίζει πλέον, ὅτι δὲν τῆς εἰναι δυνατὸν νὰ πωλήσῃ κανέναν προϊόν της εἰς τὸ ἔξωτερικόν, ἐδὲ προηγουμένων δέν χαρίσῃ εἰς τὴν Εὐρώπην τὰ χρήματα διὰ τῶν ὅποιων πρέπει νὰ πληρωθοῦν τὰ πράγματα αὐτά. Καὶ ἡ μὲν ἀμερικανικὴ οἰκο-

νομία εἶναι ὀρκετὰ ἰσχυρά, ὥστε νὰ παιίξῃ τὸν γενναιότερον αὐτὸν ρόλον, τοῦτο ὅμως θὰ εἶναι πλέον ἡ ἀμφιβολίαν διὰ τὰς ἔξι εὐρωπαϊκὰς χώρας, αἱ ὅποιαι ἀσφαλῶς δὲν θὰ δυνηθοῦν νὰ κάμψουν τὸ αὐτό πράγμα. Οὐδεμία ὑπάρχει βεβαιότης ὅτι αἱ χώραι πρὸς τὰς ὅποιας ίδιαιτέρως ἡ Γερμανία θὰ ἔξηγε τὰ προϊόντα τῆς, θὰ ἡσσανει εἰς θέσιν νὰ τὴν πληρώνουν, εἴτε εἰς προϊόντα τὰς ὅποιας ἐκείνη θὰ ἐπεθύμει, εἴτε εἰς συναλλαγματικόν, δυναμένων νὰ τῆς προμηθεύσῃ τοιαῦτα προϊόντα, ἐνὶ τῇ περιπτώσει διεκόπτετο ὁ σιστικῶς ὁ δασμός τῶν χωρῶν ἐκείνων μὲ τὸ σύστημα τῆς στερλίνας, διὰ τῆς προσπαθείας τῆς δημιουργίας ἐνὸς εὐρωπαϊκού ἀντιπάλου τοῦ Σίτου τοῦ Λονδίνου.

“Ηδη γίνεται μία νέα καὶ ἐμπεριστατωμένη μελέτη ὀλοκλήρου τοῦ οἰκονομικοῦ προβλήματος τοῦ ἐλευθερου κόσμου εἰς διῆν τὴν ζώνην τῆς στερλίνας, ἐν δψει τῆς διασκέψεως τῆς Κοινοπολιτείας, κατὰ μῆνα Νοέμβριον. Αἱ ἀπόφασεις αἱ ὅποιαι θὰ ληφθοῦν θὰ ἔχουν μεγίστην ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς ἐν γένει πολιτικῆς δραστηριότητος τοῦ οἰκονομικοῦ καὶ πολιτικοῦ βίου τῶν δέκα προσεχῶν ἔτων.

Πρέπει πάντως νὰ ληφθοῦν ύπ’ ὅψιν ωρισμένοι θεμελιώδεις παράγοντες, ὁ σπουδαιότερος τῶν δρόμων εἶναι τὸ ἀπλοῦν μαθηματικὸν γεγονός, ὅτι αἱ ἔξαγωγαὶ τῆς Ἀμερικῆς πρὸς τὸν ὑπόλοιπον κόσμον ύπερβησαν τὰς εἰσαγωγὰς ἐπὶ πολὺ χρονικόν διάστημα καὶ μὲ ρυθμὸν διαρκῶς ἐπιταχυνόμενον.

‘Η γενικὴ ἐλλειψις ισορροπίας, ἡ ὅποια περιῆλθεν ἐκ τούτου ἐπηνωρθώθη, ἐν μέρει μὲν ἀπὸ τὴν σημαντικήν ρευστοποίησιν τῶν βρετανικῶν ὑπερποντίων ἀγαθῶν, ἐν μέρει δὲ ἀπὸ τὰ διαρκῶς αὔξανόμενα εἰς δολλαρία δῶρα καὶ τὰ προϊόντα τῆς ζώνης τοῦ δολλαρίου, τὰ χορηγούμενα ἐκ μέρους τοῦ Ἀμερικανοῦ φορολογουμένου.

‘Η ἀμερικανικὴ πλευρὰ τοῦ προβλήματος ἐτέθη πολὺ καθαρὰ τελευταίως ἀπὸ τὸν κ. Οὐτλλιαμ Ντραίπερ, εἰδικὸν ἐκπρόσωπον τῶν Ηνωμένων Πολιτειῶν ἐν Εὐρώπη, εἰς ἔκθεσιν του τὴν ὅποιαν ὑπέβαλε πρὸς τὸν πρόεδρον Τρούμαν. ‘Ο κ. Ντραίπερ ύποστηρίζει, ὅτι τρεῖς μόνον τρόποιν διὰ τὴν ρύθμισιν τῶν ἐμπορικῶν χρεῶν τῆς Εὐρώπης, τὰς ὅποιας ἀνέρχονται εἰς δισεκατομμύρια δολλαρίων κατ’ ἔτος. Πρῶτος τρόπος: Αὔξησις τῶν ἀγορῶν τῆς Ἀμερικῆς ἀπὸ τὴν Εὐρώπην. Δεύτερος τρόπος: Αὔξησις τῶν ἀμερικανικῶν χρέων τῆς Εὐρώπης, τὰ χορηγούμενα ἐκ μέρους τῆς Εὐρώπης. Τρίτος τρόπος: ‘Η ἐπ’ ἀδρίστον χρόνον συνέχισις τῆς οἰκονομικῆς καὶ στρατιωτικῆς βοηθείας πρὸς τὴν Εὐρώπην.

Πάντως τὸ δόλον θέμα εἶναι υπὸ συζήτησιν, οἱ δὲ διεθνεῖς οἰκονομικοί καὶ πολιτικοί κύκλοι ἀναμένουν μὲ τὰς ίδιαιτέρως ζωηρόδεν ἐνδιαφέρον τὴν ἔξελιξιν τῶν σχετικῶν συζητήσεων καὶ διαπραγματεύσεων, δεδομένου, ὅτι πρόκειται περὶ θεμελιώδους προβλήματος, τὸ ὅποιον ἀπασχολεῖ σοβαρῶς τὸ παγκόσμιον κοινόν.

PIERRE DURAND